

1954

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ
ODASI
İZMİR ŞUBESİ BÜLTENİ
YIL:22 SAYI:233 EKİM 2009

Ayda bir çıkar.
Elektrik Mühendisleri Odası
İzmir Şubesi
Üyelerine Ücretsiz Yollarır.

**Elektrik Mühendisleri Odası
İzmir Şubesi Adına Sahibi:**
N. Sedat GÜLŞEN

Yazı İşleri Sorumlusu
Özcan UĞURLU

Yayın Komisyonu

Avni GÜNDÜZ
Ahmet BECERİK
Mehmet Güzel
Mustafa S. ÇINARLI
Ulaş BİRGÖR
Tahir Emre KALAYCI
Semra YAMIŞ
Dilek CERİT

Yayına Hazırlayan
Kamer TÜRKYILMAZ

Yazışma Adresi:
EMO İzmir Şubesi
1337 Sk. No: 16 K:8
Çankaya-İZMİR
Tel/Faks: 0.232.489 34 35
izmir@emo.org.tr
http://izmir.emo.org.tr

Yayın Türü
Yerel Süreli Yayın

Baskı
Altındağ Grafik Matbaacılık
1.San. S.t.2839 Sok. No: 28
Yenişehir-İZMİR
Tel : 0232. 457 58 33

Baskı Tarihi:
10.10.2009

Basım Adedi
3500

EMO İzmir Şubesi Bülteninde
yayınlanan her türlü haber ve yazı
izin almak koşulu ile kullanılabilir.
Yayınlanan yazılardan yazarları
sorumludur.

ÜNİVERSİTELERİMİZDEN NE BEKLİYORUZ?

Eflatun ve Aristo'nun politik ve dini baskı unsuru olmadan öğrencileri ile felsefi tartışma ortamı yarattıkları mekanlara üniversitas denilmekteydi. Özü itibari ile günümüze uyarlandığında üniversitelerin; felsefi ve bilimsel tartışma ortamında akıl sürecini duygusal sürecin önüne alarak, kişilerin olayları görerek ve tartışarak, tüm doğmalardan uzak, farkına varılabilirliğini sağlayan ortamlar olması gerekmektedir. Ancak üniversiteler bilim ve düşünce üretmek yerine ülkemizde hep kentlerin ticari hayatına katkı sağlayacak unsurlar olarak değerlendirilmiştir. Yeni üniversitelerin kurulması, milletvekillerinin seçildikleri bölgelere hizmet götürme "yarışı" içerisine girdiklerinde yerel ticari yapıların da istemi sonrasında her ile bir üniversite kampanyası ile ülke gündemimize girmiştir. Son yedi yılda 41 devlet üniversitesi ve 15 vakıf üniversitesi kurularak toplam üniversite sayısı 94 devlet ve 38 vakıf olmak üzere 132'ye çıkmış, 23 Haziran 2009 tarihinde Konya, Mersin, Kayseri illerini de içine alan 7 vakıf üniversitesinin kurulmasının TBMM de onaylanması ile bu sayı daha da artmıştır.

Üniversitelerimizin yapısı ve sorunları değerlendirmeden aynı tip mühendislik fakülteleri, hukuk fakülteleri, tıp fakülteleri, fen edebiyat fakülteleri hızla kurulmaktadır. İlk etapta bilimsel araştırmaya yönelik kurulan Yüksek Teknoloji Enstitüleri bile artık lisans düzeyinde eğitim vererek klasik eğitim anlayışına katılmışlardır. Oysa dünyada üniversitelerin çalışmalarını araştırmaya yönelik mi yoksa eğitime yönelik mi yapacakları belirginleşmekte, topluma karşı görevleri böylece netleşmektedir.

Üniversitelerimizdeki öğretim elemanı sayısının eksikliği, laboratuvar, derslik, ders araç ve gereç sayısındaki olumsuzluklar, öğrencilerin yatılama sorunları, ulaşım, kampüs içi olanaklar, öğrencilerin sosyal yaşantısının geliştirilmesini engelleyen yetersizlikler hiç tartışılmamakta üniversitelere atanacak rektörlerin nitelikleri ise yoğun olarak tartışılmaktadır.

Kredi Yurtlar Kurumuna bağlı yurt kapasitesi 2002 yılında 185 bin iken bugün ancak 208 bin'e çıkarak 23 bin kişilik bir artış sağlanabilmiştir. 2008-2009 öğrenim döneminde üniversitelere 552 bin öğrenci kayıt olmuş, 213 bin kişi yurt başvurusunda bulunmuş ancak bunlardan sadece 89 bin kişi yurtlara yerleştirilebilmiştir. Lisans eğitimi yapan öğrenci sayısı 1 milyon 675 bin olmasına karşın devlet yurtları, vakıf yurtları, özel yurtlar dahil toplam yurt kapasitesi sadece 375 bin kişidir. 2009-2010 öğretim dönemi öğrenci kontenjan artışı ise YÖK tarafından ayrıca %15 olarak belirlenmiştir.

Üniversitelerimizde öğrencilerin barınma sorunları tartışılmadığı gibi öğretimin temel ögesi olan öğretim üyelerinin sorunları da tartışılmamaktadır. Lisans eğitimi gören 1 milyon 675 bin öğrenci olmasına karşın üniversitelerimizde 13 bin profesör bulunmaktadır. Yani 129 öğrenciye 1 profesör düşmektedir. Devlet üniversitelerinde öğrencilerin % 92.5 i okumakta, vakıf üniversitelerinde ise % 7.5 i okumaktadır. Öğretim üyelerinin ise %90'ı devlet üniversitelerinde, %10'u vakıf üniversitelerinde görev yapmaktadır. Vakıf üniversiteleri olanaklar açısından çok daha şanslı konumdadır. Ayrıca vakıf üniversiteleri öğretim üyesi yetiştirilmesi açısından hiçbir harcama da yapmamakta öğretim elemanı gereksinimlerini var olan devlet üniversitelerinin öğretim elamanlarını kadrolarına alarak sağlamaktadır. Ayrıca devlet üniversitelerimizde görev yapan başta asistanlar olmak üzere öğretim elemanlarında özlük sorunları çığ gibi artmaktadır.

Sorunları her geçen gün azalacağına hızla artan, ülkemizde bilimsel gelişmenin sağlanmasından öte öğretimi bile asgari düzeyde gerçekleştirecek olanaklardan yoksun bırakılmış üniversite anlayışından ne beklemekteyiz? Ülkemizin aydınlık geleceğinin sağlanmasına yönelik beklentilerimiz nelerdir? Bunları sağlamak için neler yapılması gerekmektedir? Çoğu kişi için belki tüm bunlar her şehirde bol öğrencili üniversiteler ile ticari hayatı aktif kılmak olabilir. Ama tüm bunlar özellikle ara elemanı ortadan kaldırarak, istihdamı artılamayan ucuz iş gücünü oluşturmaktan öteye geçmemektedir.

Amaç yüksek lise eğitimi veren üniversite değil, ışıkları 24 saat sönmeyen bilimsel araştırma ve eğitimi sağlayan üniversiteler yaratmak olmalıdır.

N. Sedat GÜLŞEN
Şube Yönetim Kurulu Başkanı